

[Lilli Gyldenkilde]

ale måder. Fandt der en styring af kapitalressourcerne sted, er det helt sikkert, at det først fornødne var at tilføre kapital til importkonkurrerende erhverv; kun dette kan jo på længere sigt sikre en bedre handelsbalance.

Der kunne selvsagt siges meget mere godt om disse hovedpunkter, men tiden er knap, og jeg skal lige føje et par ord til til slut.

I de generelle bemærkninger til forslaget påpeger vi, hvor nødvendigt det er, at disse reformer bakkes op af lønmodtagerne, som jo er dem, der skal bruge demokratiet på arbejdspladsen. Vi lægger derfor afgørende vægt på, at en omfattende debat om disse ting sættes i gang.

Der er nu fremsat 3 forslag i folketinget vedrørende medejendomsret og medbestemmelse, et af de radikale for et par samlinger siden – hvis de da ikke har skiftet mening siden – et af socialdemokratiet og et af SF. Alle disse forslag bør nøje gennemdrøftes, således at det, når et lovforslag fremsættes, vil kunne bære gennem en folkeafstemning, for der er ingen tvivl om, at modstanderne af tankerne vil kræve en folkeafstemning.

Bolvig (RV):

SF har gennem sit forslag til folketingsbeslutning redegjort for sit syn på den fremtidige udvikling af det danske samfund. Ingen kan overraskes over, at SF er et socialistisk parti, og nu får vi opskriften på, hvordan et socialistisk samfund skal opbygges. Jeg vil gerne anerkende, at SF klart fremhæver, at vejen til paradiset kun kan betrædes, når et folkeflertal står bag. SF er realistisk nok til at indse, at befolkningen endnu ikke er moden til at begive sig ud på vandringer til lykkeland, og at det er nødvendigt med en intensiveret debat, før man kan være blot nogenlunde sikker på, at en folkeafstemning vil fremkalde befolkningens godkendelse.

Vi burde ofre langt mere tid på principielle debatter om, i hvilken retning vi bør udvikle vort samfund. Vi bruger desværre uhyre megen tid på ligegyldige diskussioner om småting og petitesseer, og vi ofrer kræfter på banale onsdagspørgsmål og nedværdigende personforfølgelser med det resultat, at befolkningens despekt for politisk arbejde vokser i en for folkestyret foruroligende grad.

Jeg beklager, at SF har valgt at fremlægge sine synspunkter som et forslag til folketings-

beslutning, idet det umuliggør en seriøs debat om et så spændende emne som virksomhedsdemokrati og samfundsstyring af kapitalen. SF kan da umuligt forestille sig, at forslaget vil starte den dybtgående og omfattende diskussion i hele befolkningen, man efterlyser.

Som radikal er det naturligt for mig at pege på den berigende og givende samfundsdiskussion, som bogen »Oprør fra midten« har startet. Jeg vil anbefale SF at tage ved lære af bogens 3 fantasirige forfattere, som netop beviser, at der i befolkningen er et latent behov for at drøfte grundlæggende samfundsproblemer. Det radikale venstre er enig med SF i, at vi nødsages til at demokratisere arbejdslivet, at der må sikres lønmodtagerne en andel af virksomhedernes overskud eller merværdi, ligesom også vi finder, at offentligt ansattes medbestemmelsesret bør øges ganske betydeligt. Derfor fremsatte det radikale venstre i efteråret 1978 forslag om medeje for de ansatte og forslag om øget medbestemmelse på det offentlige område.

Når SF og fru Lilli Gyldenkilde med rette lægger megen vægt på lønmodtagernes aktive støtte, burde man mærke sig de mange udtalelser fra disse grupper og de overbevisende meningsmålinger, der i den sidste tid har været offentliggjort. Jeg er personlig overbevist om, at det radikale venstre er i langt større overensstemmelse med befolkningen, med lønmodtagerne, når vi ønsker, at indflydelsen og kapitalen skal være bundet til den enkeltes egen virksomhed.

SF ønsker et decentralt system i størst mulig uafhængighed af statsmagten. Ja vel, men det forekommer mig, at man langtfra lever op til disse intentioner i forslaget. Også her er det radikale forslag langt mere jordnært og realistisk.

Jeg har bemærket, at SF i bemærkningerne vender sig mod helbredsnedbrydende lønsystemer. Betyder det, at SF fremover vil støtte de radikales ønsker om en begrænsning af akkordarbejde?

Og så lige et par bemærkninger til arbejdsministeren. Arbejdsministeren sagde – næsten klynkende, og det ligner ikke ministeren – at det var så uhyre svært at få nogen i dette folketing med til noget som helst. Jeg vil modsætningsvis sige, at det er uhyre let at få dele af regeringen og socialdemokratiet med til noget, men overordentligt vanskeligt at få